Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26338
Copyright: Admont, Benediktinerstift

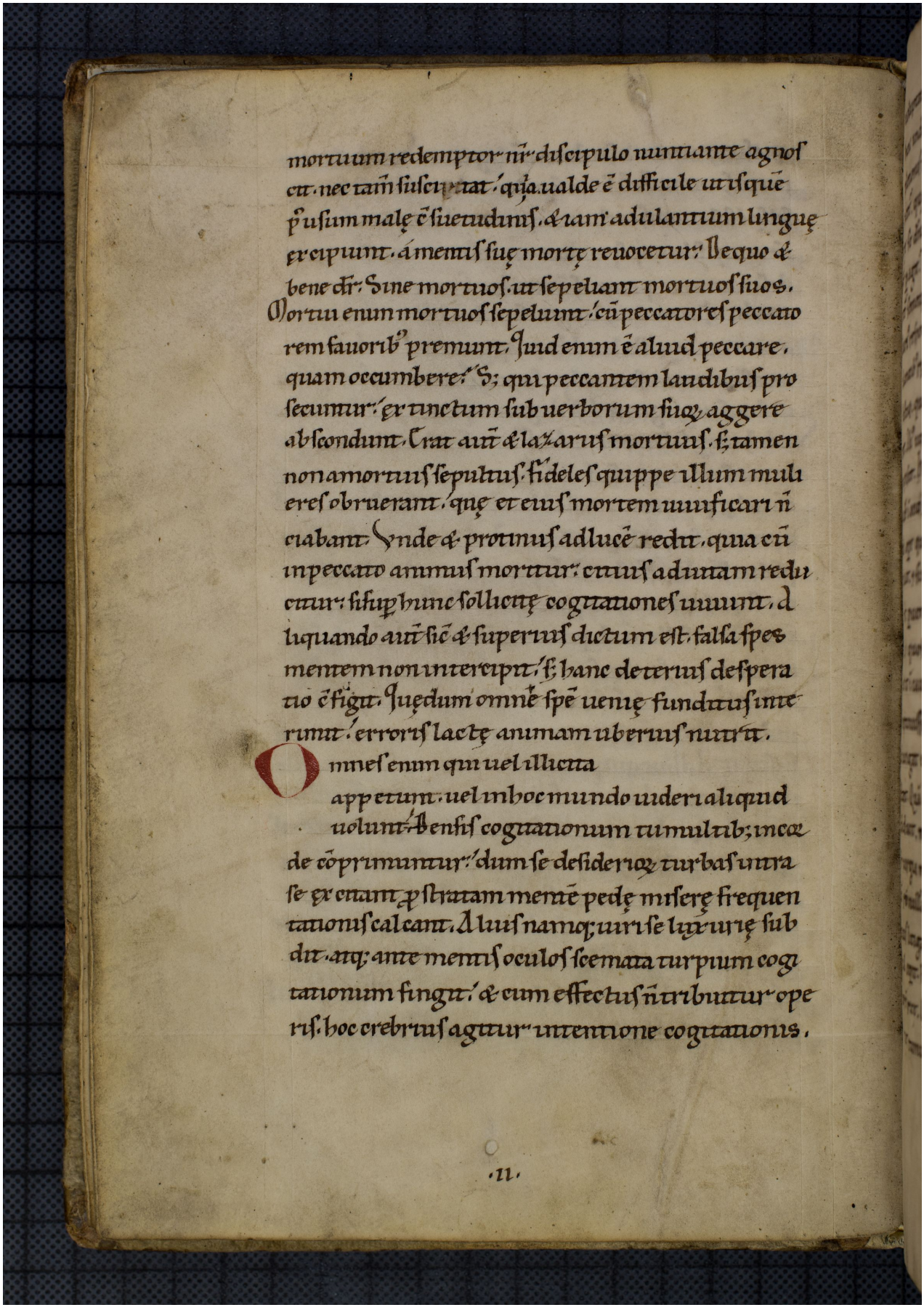

mortuum redemptor nr̄ discipulo nuntiante agnos
cit. nec tam̄ suscipitat. quia ualde ē difficile ut is quē
p̄ usum malę c̄ suetudinis. & iam adulantium linguę
excipiunt. á mentis suę mortę reuocetur. De quo &
bene dr̄. Sine mortuos. ut sepeliant mortuos suos.
Mortui enim mortuos sepeliunt. cū peccatores peccato
rem fauorib⁹ premunt. Quid enim ē aliud peccare.
quam occumbere. S; qui peccantem laudibus pro
secuntur. extinctum sub uerborum suoꝝ aggere
abscondunt. Erat aut̄ & lazarus mortuus. s; tamen
non a mortuis sepultus. fideles quippe illum muli
eres obruerant. quę et eius mortem uiuificari n̄
ciabant. Vnde & protinus ad lucē redit. quia cū
in peccato animus moritur. citius ad uitam redu
citur. si sup̄ hunc sollicitę cogitationes uiuunt. A
liquando aut̄ sic̄ & superius dictum est. falsa spes
mentem non intercipit. s; hanc deterius despera
tio c̄figit. Quędum omnē spē uenię funditus inte
rimit. erroris lactę animam uberius nutrit.

Omnes enim qui uel illicita
appetunt. uel in hoc mundo uideri aliquid
uolunt. Densis cogitationum tumultib; in cor
de cōprimuntur. dum se desideriorꝝ turbas intra
se excitant. p̄stratam mentē pedę miserę frequen
tationis calcant. Alius namq; uiri se luxurię sub
dit. atq; ante mentis oculos scemata turpium cogi
tationum fingit. & cum effectus n̄ tribuitur ope
ris. hoc crebrius agitur intentione cogitationis.